

Batecs de metall

Rosa López

#PasionConTinta

<https://rosalopezgrau.blog/>

Batecs de metall

En la gran pedrera treballaven tot tipus de màquines pesades. Entre roques de gran grandària es movia d'un costat per a un altre, Makhana, una mini excavadora amb gran cura. Terra, roques, arbres i soroll era el que li envoltava a Makhana a la gran pedrera. A causa de la immensa quantitat de treball que es realitzava diàriament en el recinte, l'excavadora, pràcticament, no tenia temps d'observar al seu al voltant els canvis que el paisatge anava adquirint, però la seva facilitat per girar 360 graus feia que controlés visualment qualsevol tipus de terreny, així com els materials que s'extreien.

De tant en tant l'excavadora estenia el seu braç per tocar a manera de carícia algun camió dels quals s'acostaven al lloc per recollir la grava i d'aquesta forma entaular una mica de contacte quínestèsic amb la resta d'integrants.

Totes les màquines coordinades de manera eficient feien rases, fonamentacions, etc.

Tan aviat estaven treballant per a la construcció com es desplaçaven a alguna mina o es dedicaven a realitzar treballs relacionats amb l'agricultura.

Quan acabava la jornada de treball, tot en el lloc quedava quiet, silenciós i gairebé fantasmal fins a la següent sessió.

El tercer dia de treball en el gran altioplà es va iniciar amb revolada. A primera hora del matí ja es veien moviments de camions, entrant i sortint del recinte. Hi havia molta activitat. A mitjan matí l'expectació va augmentar quan va aparèixer un camió tràiler amb un enorme Martell.

Makhana no parava de tafanejar i en un dels viatges de buidatge de material va aprofitar per desviar-se una mica del camí i veure qui arribava.

El camió esperava aparcat en un lateral del camí; des de lluny es podia observar que el nouvingut era gran i fort. Un Martell per picar la roca més dura esperava que ho descarreguessin, mentre descansava en el llom del camió. Makhana estava impressionada, fins avui, mai havia vist gens igual.

- Què serà el que anem a extreure d'aquestes terres? – Va pensar –

Als pocs dies de l'arribada de Martell a les instal·lacions, Makhana i Martell van compartir espai. El treball en la pedrera era intens i al ritme de Martell aviat es descobriren els nous traços de l'excavació deixant buidat el camí. Makhana s'encarregava amb eficiència i rapidesa de deixar lliure d'obstacles el camí.

Tots els dies el treball consistia a desenvolupar la mateixa rutina; gens canviava excepte el metre quadrat del sòl a treballar.

Havien transcorregut diversos mesos des que es van iniciar les obres quan, de sobte, gairebé al final de la jornada laboral, Martell es va parar... Alguna cosa no anava bé... El fluid dels seus circuits no treballava com devia... El sòl semblava no alterar-se davant la seva presència... Picava i picava i gens es trencava. Tal va ser l'esforç que Martell va fer que una roca va sortir disparada cap al lloc per on passava Makhana i la va desviar del camí; aquesta, afortunadament es va parar en la vora del penya-segat.

L'encarregat de l'obra veient que no s'avançava pràcticament gens al nou espai va optar per parar i deixar la tasca per l'endemà. Martell va callar, però en la seva expressió hi havia un sentiment de ràbia.

- Mai en tants anys treballats se m'ha resistit cap material - Què està passant?

A l'alba, quan tot en el lloc semblava dormir, va començar a albirar-se una llum tènue que emergia de la rasa en la qual Martell va estar treballant sense èxit.

Al principi, la llum semblava un raig de sol prematur, però en pocs minuts va començar a agafar intensitat i fer-se més brillant.

La llum que emergia a la superfície estava il·luminant amb força a Martell.

L'excavadora es va acostar fins al seu company per veure què ocorria. Va ser llavors quan va descobrir que al voltant de Martell havien sorgit uns cristalls de color groc intens. La singularitat del mineral va fer que l'excavadora ho toqués amb la pala. En amb prou feines uns segons Makhana es va omplir d'alegria i vitalitat. Es va alliberar de tota la càrrega negativa acumulada en temps passats i va començar a generar energia positiva.

Makhana va tocar a Martell, ho va contagiar de la seva alegria i esperit jovial i aquest va començar a extreure tot el mineral que trobava perquè l'excavadora ho repartís a les altres màquines i es contagiessin del nou esperit positiu de l'equip.

Expliquen els ancians del lloc que al matí quan van arribar els treballadors per començar la jornada laboral van trobar un bonic lloc ple de citrí, que és un mineral de color groc intens. Segons els entesos aquest mineral posseeix una espècie de poder curatiu basat en vibracions energètiques l'origen de les quals està en la naturalesa i ens prepara per a una transformació personal.

Això va ocórrer per primera vegada un 23 d'abril de fa molts anys; per això cada any hi ha qui acudeix en peregrinació al gran altià portant roses com a prova d'amor a l'espera de tornar a veure com ressorgeix de les entranyes de la terra el citrí.

Moralitat:

Quan creguis que no avances, para't. La resposta està al teu costat.

Rosa López

#PasionConTinta

Em trobaràs a:

[Web](#)

[Twitter](#)

[LinkedIn](#)

[Instagram](#)